

ŽANLYN LIAUJASI NARSIUSI

*Ji labai norėjo pažiūrėti
dar vieną vaizdo įrašą.
Ir dar vieną. Ir dar.*

Šarlotė Larkabal Spykmen
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Malaizijoje.

Žanlyn perbraukė nykščiu per savo telefono ekraną. Vienas po kito slinko vaizdo įrašai. Ji stabtelėjo pasižiūrėti vieno, tada naršė toliau. Tada ji stabtelėjo prie kito vaizdo įrašo. Jame buvo daug blogų žodžių, bet jis buvo

linksmas, taigi ji toliau jį žiūrėjo. O tada naršė toliau.

„Žanlyn! Nori ateiti papiešti?“

Jos jaunesnioji sesuo Džodžo pamojavo popieriaus lapu.

Žanlyn žvilgtelėjo. „Ne dabar.“

„Gerai.“ Džodžo suraukė antakius ir padėjo popieriaus lapą.

Žanlyn vis naršė, naršė ir naršė. Vaizdo įrašai su mieliais gyvūnais. Vaizdo įrašai su įžymiais žmonėmis. Vaizdo įrašai su šokančiais vaikais. Buvo ir keli vaizdo įrašai, kurie, kaip ji manė, buvo netinkami. Na, galbūt daugiau nei keli. Žanlyn pradėjo jausti, kad turėtų liautis juos žiūrėti.

Bet žmonės įkelia ir daug gerų dalykų, pagalvojo ji. Iš tų vaizdo įrašų ji netgi sužinojo kelis naujus būdus, kaip piešti. „Žanlyn“, – pašaukė mama. „Hmm?“ Šį kartą Žanlyn net nepasižiūrėjo.

„Šį vakarą valgysime pakepintus ryžius su jūros gėrybėmis, – pasakė mama. – Ar padėsi man juos paruošti?“

Žanlyn mėgo pakepintus ryžius su jūros gėrybėmis. Tačiau ji nenorėjo dabar atsikelti.

„Ar galiu tik paruošti stalą? – paklausė ji. – Taip pat galėsiu padėti suplauti indus po to.“

„Gerai, – tarė mama. – Tačiau tu turėsi tinkamai viską paruošti, kai paprašysiu. Ir tada bus metas gražinti telefoną. Sutarėm?“

„Sutarėm“, – atsakė Žanlyn.

Žanlyn vis žiūrėjo vaizdo įrašus. Ji vėl pajuto, kad turėtų liautis juos žiūrėti. Bet ji labai norėjo pažiūrėti dar vieną vaizdo įrašą. Ir dar vieną. Ir dar. *Ji vis naršė ir naršė.* Buvo taip sunku sustoti!

Galiausiai Žanlyn padėjo telefoną. Nors, gal ji galėtų pasižiūrėti paskutinį vaizdo įrašą...

Ne, tvirtai pasakė sau Žanlyn. Ją skatino Šventoji Dvasia, ir ji norėjo paklusti. Jos ranka vis dar buvo virš telefono. Pagunda buvo labai didelė! Žanlyn stipriai užmerkė akis.

„Brangus Dangiškasis Tėve, – tyliai meldėsi ji, – labai stengiuosi klausytis Šventosios Dvasios, bet man reikia pagalbos. Noriu liautis žiūrėjusi tuos vaizdo įrašus, bet nežinau, kaip tai padaryti. Jėzaus Kristaus vardu, amen.“

Kaip tik tuo metu mama pašaukė ją ateiti ir paruošti stalą. Žanlyn stryktelėjo ir nusišypsojo. Tai buvo geras būdas jai atsitraukti nuo telefono.

Žanlyn išdėliojo lėkštes ant stalo. „Mama, mačiau blogų dalykų telefone“, – leptelėjo ji.

Mama atitraukė žvilgsnį nuo maisto. „Kokių blogų dalykų?“ „Tokių kaip blogi žodžiai ir blogi vaizdo įrašai, – Žanlyn gūžtelėjo pečiais. – Bet ne viskas ten buvo blogai.“

„Ką darei, kai pamatei blogų dalykų?“ – paklausė mama.

Žanlyn kurį laiką tylėjo. Šalia kiekvienos lėkštės ji padėjo po puodelį.

„Žiūrėjau toliau, – tarė ji. – Nežinau kodėl. Bet Šventoji Dvasia man pasakė liautis, todėl aš sukalbėjau maldą, prašydama pagalbos.“

Mama ant stalo padėjo garuojantį indą su pakepintais ryžiais ir jūros gėrybėmis. „Kartais tikrai sunku liautis ką nors daryti, net kai žinome, jog tai blogai, – pasakė ji. – O kai tai nutinka, geriausia, ką galime, tai melstis.“

Žanlyn šyptelėjo. „Taigi pasielgiau teisingai.“

„Tikrai taip.“ Mama padavė Žanlyn šaukštus, kad padėtų ant stalo. „O internete ne vien tik blogi dalykai. Jis gali padėti mums susisiekti su draugais ir dalytis idėjomis. Tačiau gali būti

sunku išvengti visko, kas jame yra bloga. Nuo dabar, jei norėsi žiūrėti vaizdo įrašus, žiūrėkime juos tik drauge. Taip mudu su tėčiu galėsime padėti tau, jei pamatysi ką nors blogo.“

Žanlyn linktelėjo. Kitą kartą ji žiūrės vaizdo įrašus su mama ir tėčiu. O iki to laiko bus daug smagių dalykų, kuriuos ji galės daryti be telefono.

„Ar pasakysi visiems, kad metas vakarienai?“ – paklausė mama.

„Taip! O po vakarienės eisiu piešti su Džodžo!“ ●

